Пише: Милан Динић
понедељак, 10 јун 2013 19:34

Запад, једна слика: Велика Британија

Пре извесног времена вратио сам се са једномесечног истраживачког боравка у Лондону. Као и увек када се дође са неког путовања, сумирају се утисци. На главно питање како је тамо и како бих у једној реченици описао боравак, одговор гласи: Тамо није боље, тамо је другачије.

Велика Британија је некада била највећа империја на свету (империја у којој никада не залази сунце). Време колонијализма учинило је да већ вековима британска спољна и унутрашња политика буду испреплетане. Иако је империја нестала, везе (пре свега економске) са бившим колонијама и даље су јаке. Колонијална моћ учинила је Британију светским играчем, и то се потврдило у свим историјским догађајима до данас. Као једна од најутицајнијих држава света, стална чланица Савета безбедности УН, Велика Британија је и једна од водећих земаља Европске уније.

Ипак, Британија је и држава у кризи: дугови расту (према подацима Националног завода за статистику, у априлу је јавни дуг износио хиљаду и 387 милијарди фунти, односно скоро 90 одсто БДП-а!), незапосленост се постепено повећава (у првом кварталу 2013. године 15.000 људи је остало без посла, а незапосленост тренутно износи 7,8 одсто); снажно антиевропско и антиимиграционо расположење је у порасту (антиевропски УКИП је на локалним изборима „почистио“ конзервативце, а према најновијем истраживању објављеном 29. маја попели су се на рекордних 17 одсто подршке!).

Пише: Милан Динић
понедељак, 10 јун 2013 19:34

Питање шкотског референдума (планираног за септембар 2014) подигло је политичке тензије у Британији. Док један део страновништва жели да Шкоти оду, како их више „не би издржавали“, други напомињу да је тренутна позиција Шкотске непоштена у односу на Енглеску – јер Шкоти имају свој парламент и своје законе, а закони британског парламента, у којем седе и Шкоти, важе само за Енглезе.

Британска специфичност, чудна и приметна, која их одваја од других, уме да буде и фрустрирајућа. Рецимо, у старим зградама и кућама лавабои у купатилу и кујни имају две чесме – са леве стране за топлу и са десне за хладну воду. Тако човек дође у позицију да не може да опере руке а да се или не заледи или не испече!?

Дакле, ни њима свакако не цветају руже. Ипак, оно што путник – странац који дође у Британију види, чини ми се, јесу: традиција и систем (поредак) који прожимају друштво, који су грађени и каљени кроз много векова и изазова и за које се очекује да ће и ову актуелну економско-политичку кризу пребродити, уз одговарајуће трансформације и прилагођавања.

Свако ко је протеклих година за Лондон путовао директно из Београда морао је да лети на аеродом Хитроу (који је уз франкфуртски аеродром) најпрометнији у Европи. Поред тога што слетање на Хитроу (за разлику од Гетвика, докле се раније летело Бритиш ервејзом из Београда) нуди прелеп поглед на центар Лондона и Темзу кроја протиче средином града, спуштање авиона омогућава путнику да сасвим лепо види путеве и аутомобиле и да већ ту уочи прву специфичност Британије – да се вози супротном страном од остатка Европе и већине држава света. Већ сама та слика упућује путника на помисао да испод њега лежи земља која је доста другачија. Британска специфичност, чудна и приметна, која их одваја од других, уме да буде и фрустрирајућа. Рецимо, у старим зградама и кућама лавабои у купатилу и кујни имају две чесме – са леве стране за топлу и са десне за хладну воду. Тако човек дође у позицију да не може да опере руке а да се или не заледи или не испече!? Има и других спеифичности, које ће бити наведене даље у тексту.

Пише: Милан Динић
понедељак, 10 јун 2013 19:34

[redacted]

[redacted]

Пише: Милан Динић
понедељак, 10 јун 2013 19:34

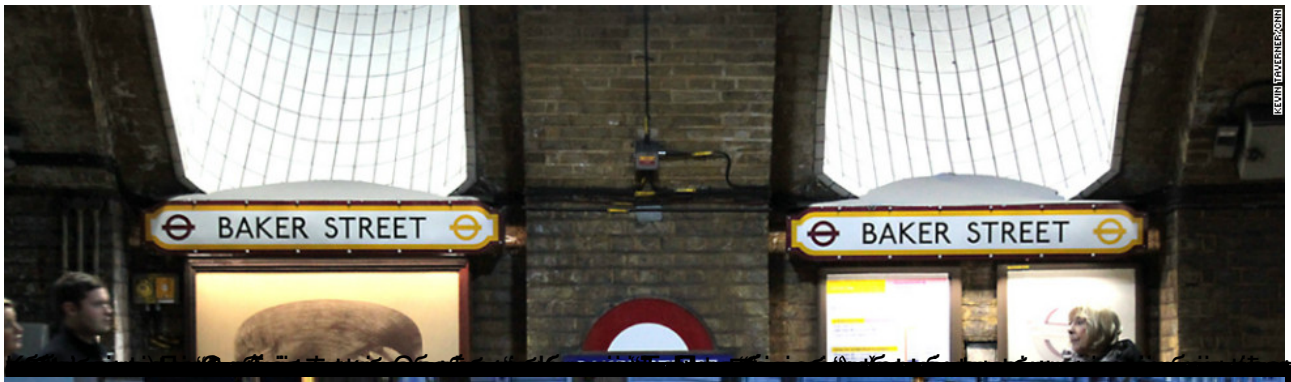

[redacted]

[redacted]

[redacted]